

Bojkott?

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 51-52. szám, 2014. december 19.

Bauer Tamás az *ÉS* 2014. nov. 27-i számában *Nem lesz 2018* című írásában azt állítja, hogy az idei volt az utolsó választás, amelyet Orbán rendszere megenged. Négy év múlva erre nem kap lehetőséget a társadalom, ezért a rendszertől csak erővel, belső összeomlás vagy külső nyomás révén bekövetkező, vélhetően drámai események nyomán lehet megszabadulni.

Az ellenzéket azért hibáztatja, mert az nem ismerte fel, hogy a 2014-es év lesz az utolsó alkalom a váltásra, ezért kormány- és nem rendszerellenes politikát folytatott. Rá kellett volna ébrednie, hogy minden egyéni ambíciót feladva kell fellépni Orbán ellen.

Ebben vélhetően igaza van, ám az is érthető, hogy akinek módja volt, megpróbálta a saját szerepét kiemelni, s az összefogás élére állni. Nem hibáztatom ezért se Bajnait, se Mesterházyt, ritkán lehet érzékelni, hogy az egyéni tettek hogyan, milyen társadalmi cselekvéssé összegződnek. Annak idején a tömeg minden tagja Jézust kiáltott, mégis Barabbás neve vált ki a hangzavarból, s őt mentették fel. Magam szinte összeomlásnak, a világ végének éreztem az orbánizmus tavaszi, teljesen megalapozatlan újabb diadalát, bár a következményeket nem tudtam olyan pontosan megfogalmazni, mint Bauer. Ő is csak mostanra jutott el addig, hogy cikkét megírja.

Most azonban szerinte itt az ideje, hogy minden ellenzéki politikus kivonja magát a Fidesz-rendszerből. Azt javasolja, a demokratikus erők semmiben ne vegyenek részt, ami a kormány legitimitását erősíti. A parlamentben ne szavazzanak, minden esetben tartózkodjanak, vonuljanak ki, ha a Fidesz prominensei szólalnak fel, ne írjanak beadványokat a köztársasági elnökhöz, az Alkotmánybírósághoz, az ombudsmanhoz és más, kiüresített látszatfórumokhoz. Véleményüket viszont minden esetben tegyék közzé, és azt is, hogy miért tartják értelmetlennek a részvételt. Bauer elmarasztalja az indulást is a választásokon, eszerint a veszprémi jelölésre sincs szükség. Valóban, min változtat egy mandátum? A rendszer összeállt, a parlament mondhat bármit, minden úgy marad, ahogy eddig, a kétharmadot is elő lehet állítani, ha szükséges. Simicska bejelentkezése viszont mindent felboríthat – akár ketté is hasíthatja a Fideszt. Így aztán tényleg nem érzékelhető, merre van előre, de jó ideig még aligha a parlamenti demokrácia lesz a mérce.

Az ellenzéki pártok ma a saját bázisuk, hátterük kiépítésével, a civil mozgalmakkal való kapcsolatkereséssel foglalkoznak. Jó lenne, ha érdemben állást foglalnának Bauer javaslatát illetően.